

## *Terveisiä CTIF:n nuorisokomission kansainvälisestä tapaamisesta!*

CTIF:n nuorisokomission järjestämä kansainvälinen tapaaminen ja symposium pidettiin 10.-13.5. Budapestissä, Unkarissa. Kyseessä oli järjestyksessään 14. tapaaminen ja tänä vuonna teemana oli nuorten vastuu. Mukana oli nuoria ja ohjaajia 15 eri maasta, joka maasta 3 nuorta ja 2 ohjaajaa sekä mahdolliset komission edustajat. Suomesta oli meidän viiden lisäksi mukana IJLK:n eli kansainvälisen nuorisokomission edustajat Valtteri Tervala ja Torbjörn Lindström, jotka osallistuivat ennen symposiumia IJLK:n kokoukseen ja olivat mukana symposiumin järjestelyissä.

Valtteri ja Torbjörn matkasivat jo edeltä Budapestiin ja me muut tapasimme helatorstaina Helsinki-Vantaan lentokentällä, josta lensimme yhdessä Budapestiin. Vaikka emme olleet etukäteen tavanneet toisiamme kuin skype-palaverin merkeissä, alkoi juttu luistaa hyvin jo ensi hetkestä.

Laskeuduimme Budapestiin torstai-illalla. Lentokentällä meitä oli vastassa ja noutamassa paikallisen Katasztrófavédelemin (katastrofiosaston) eli riskientorjunnan miehistöauto, joka kuljetti meidät hotellille. Yövyimme samassa hotellissa, jossa symposium pidettiin. Hotelli sijaitsi vain kivenheiton päässä Budapestin keskustasta. Ensimmäinen matkapäivä kului matkustukseen ja hotellille kotiutumiseen. Illalla valmistelimme vielä esitystä suomalaisesta palokuntanuorisotyöstä.

Varsinainen symposium alkoi perjantaina jolloin vietimme aamupäivän symposiumin avajaisissa kuunnellen johdatusta aiheeseen ja kuulimme kansainvälisen nuorisokomission terveiset. Lisäksi saimme mielenkiintoisen esityksen Unkarin palo- ja pelastustoimesta ja palokuntanuorisotyöstä. Unkarissa palo-, pelastus-, ensihoito- ja poliisitointa ei ole jaettu erikseen vaan Katasztrófavédelemin eli riskientorjunnan alla toimivat nuo kaikki toiminnot.

Iltapäivällä nuoret ja ohjaajat jaettiin työpajoihin, joita oli yhteensä neljä. Aikuiset kiersivät työpajoja omina ryhminään ja nuoret ominaan. Nuorisokomission jäsenet ohjasivat työpajat. Ns. teoriatyöpajojen aiheina olivat miten osallistaa, aktivoida ja vastuuttaa nuoret mukaan palokunnan toimintaan ja toiminnan suunnitteluun sekä toisena aiheena nuorten vastuunoton haasteet ja mahdollisuudet (miten parantaa toimintatapoja, mitä nuoret näkevät haasteina, mitä ominaisuuksia nuorilta vaaditaan palokunnassa). Lisäksi yhteistoimintaa ja yhteisöllistä vastuuta harjoiteltiin kahdessa case-tyyppisessä työpajassa. Ensimmäisestä niissä osallistujien tuli kyetä eri viranomaisryhminä (poliisi, palokunta, ambulanssi, paikallishallinto, vapaaehtoiset) tekemään toimintasuunnitelma ja toteuttamaan se tulvan saartamassa kaupungissa (miten pelastaa ihmiset, omaisuus ja välttää katastrofi). Toisessa työpajassa perustettiin uusi maa, jolle määriteltiin kansalaiset ja maan toimintaa ohjaavat säännöt (miten yhteiskunta toimii, kenellä vastuu mistäkin asioista, mitä oikeuksia ja velvollisuuksia maalla on). Työpajat olivat tosi mielenkiintoisia ja niissä oli hauskaa pohtia asioita muiden maiden edustajien kanssa ja vertailla kokemuksia.

Perjantaina illalla työpajojen jälkeen pääsimme tutustumaan Budapestin kaupungin VIII. kaupunginosan riskientorjuntayksikköön, eli paikalliselle pelastusasemalle. Pääsimme tutustumaan kalustoon ja autoihin sekä tutkimaan asemaa sisältä.

Lauantaina aamupäivällä ohjelmassa oli työpajojen koonnit ja tulosten läpikäynti. Lisäksi jokainen maa piti esityksen omasta palokuntanuorisotyöstään ja ajankohtaisista kuulumisista. Me suomalaiset kerroimme kurseista, leireistä ja Suomi100-juhlavuodesta. Oli todella mielenkiintoista kuulla, että esim. Tsekissä palokuntanuoret tekevät ympäristönsuojelutyötä ja että monissa Keski-Euroopan maissa lapset voivat aloittaa palokuntaharrastuksen (tosin hieman leikkimielisempänä) jo päiväkotikäisinä.

Lauantaina meillä oli myös hetki vapaa-aikaa kaupungilla ja suunnistimme metrolla keskustaan. Kävelimme ihmettelemässä paikallista elämää, ehdimme shoppailla paikallisissa kaupoissa, laittaa jätskikioskin solmuun ja kastua ukkoskuuron alla. Illalla paikallinen palontorjuntaliitto oli järjestänyt meille risteilyn Tonavalla. Hienoissa maisemissa auringonlaskussa katseltiin joelta Budapestiä ja vietettiin aikaa uusien ystävien kanssa.

Sunnuntaiamuna pakkasimme laukut ja kyyti vei meidät lentokentälle jo aikaisin aamulla. Symposium oli onnistunut ja saimme paljon uusia ystäviä ja tuttuja eri maista. Tunnelma ja palokuntafiilis oli hyvä ja tapaamisessa olisi kyllä viettänyt pidempäänkin aikaa. Kotiinviemiseksi saimme nauramisesta kipeytyneet poskipäät, hyvän mielen, varmuutta omaan kielitaitoon, uusia tuttavuuksia ja kokemuksia. Seuraava symposium järjestetään vuonna 2020. Voimme suositella, kannattaa hakea mukaan, luvassa on varmasti vähintään yhtä huikea reissu kuin meillä oli.

Terveisin,

Camilla Martelius Asolan VPK  
Mirja Hautakangas lin PVPK  
Valtteri Kangasmaa Pihlavan VPK

sekä matkanjohtajat

Katri Rosenberg Vahdon VPK  
Erika Lervik Malax Brandmannaförening





